

Schrammeyer verrast Welch in finale

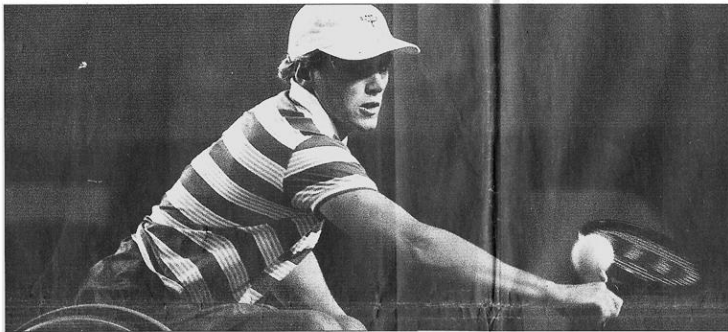
Door Willem-Jan Schampers

EINDHOVEN - Stephen Welch zat onderuit gezakt in zijn rolstoel. Ongelovig keek hij naar het scorebord. Hij leek nauwelijks te beseffen wat er zojuist was gebeurd. Zelden zal de snelle Amerikaan dan ook in een set zo zijn afgedroogd als gisteren tegen de Duitser Kai Schrammeyer.

In de finale van de vierde NEC Wheelchair Tennis Masters, gehouden in Eindhoven, was een derde set noodzakelijk. Welch leek favoriet, maar Schrammeyer was niet meer te stoppen. De 6-0 was een anticlimax van een spannende eindstrijd.

Niet Ricky Molier dus, geen David Hall en ook niet Laurent Giammartini in de finale van de Masters 1997. Wereldkampioen Molier struikelde al in de poulewedstrijd en Hall en Giammartini werden in de halve finale uitgeschakeld. Hall kreeg klop van een ontketende Schrammeyer (6-1 en 6-1) en Giammartini was in twee sets de mindere van Welch: 6-4 en 7-5. Nieuwsgierig werd gistermiddag dan ook uitgekeken naar de Amerikaans/Duitse confrontatie. In de poulewedstrijd had Schrammeyer ook al verrassend gewonnen van Welch.

In een goed gevuld Indoor Sportcentrum zagen de vele

• Monique Kalkman in actie tijdens haar laatste grote wedstrijd.

toeschouwers een finale van hoog niveau. Weliswaar minder spectaculair als die van vorig jaar, tussen Welch en Giammartini, maar wel net zo spannend. „Ik heb mijn beste tennis moeten spelen om van Stephen te kunnen winnen”, verklaarde de dolblijbe Schrammeyer na afloop. „Lange tijd waren we aan elkaar gewaagd, maar in de derde set lukte gewoon alles. Niet te geloven!”

Overdonderend

Toch zag het er in de eerste twee sets niet naar uit dat de

Duitse nummer vijf van de wereldranglijst er in zou slaan om Welch van zijn tweede achtereenvolgende Masters-titel af te houden. De 25-jarige Texaan begon overdonderend en nam een vlotte 4-1 voorsprong. Schrammeyer vocht zich echter knap terug en kwam zelfs nog op 5-4. Verder liet Welch het echter niet komen en met enkele magnifieke passeerslagen, waaronder een schitterende lob, trok hij de eerste set naar zich toe: 6-4.

Daarna was sprake van een gelijkopgaande strijd. Welch

had zelfs tijd voor een geintje en Schrammeyer ging twee maal in conclaaf met de scheidsrechter. Het publiek vond het prachtig. Via 3-3 en 5-5 mocht de 29-jarige Duitser serveren voor de setoverwinning. Dat deed hij overtuigend: 7-5. In de derde, beslissende set maakt Schrammeyer vervolgens kort metten met Welch. De Amerikaan staat te boek als de snelle rolstoeltennisser ter wereld, maar op de vlijmscherpe returns van Schrammeyer moest hij het antwoord schuldig blijven. De cijfers spraken voor zich: 6-0.

„Bedankt voor alle mooie jaren.” Met die woorden nam Monique Kalkman gisteren afscheid van haar publiek, haar collega's en het internationale rolstoeltennis. De 32-jarige Brabantse, tegenwoordig woonachtig in Diemen, laat na vele jaren topsport haar maatschappelijke carrière prevaleren. „Ik heb nu een nieuwe uitdaging in mijn werk en ook gezien mijn leeftijd is het tijd om er een punt achter te zetten”, zei ze nadat ze de finale tegen Maaike Smit had verloren. Kalkman, geboren en getogen

• Maaike Smit.

in Sint-Oedenrode, kwam op haar veertiende in een rolstoel terecht, nadat een tumor in haar bekken haar beekspieren had aangetast. Met steun van haar trainer en echtgenoot Marc Kalkman domineerde zij jarenlang het internationale rolstoeltennis bij de vrouwen. Een imposante erelijst was het gevolg. Ze werd wereldkampioen in 1991, 1992, 1993, 1994, 1995 en 1996. Bovendien pakte ze goud op de Paralympics van 1992 in Barcelona en samen met Chantal Vandierendonck won ze het Paralympisch dub-

beltoernooi van Atalanta. Al die successen hebben het besluit om te stoppen, vereenvoudigd. „Ik had geen echte uitdaging meer. Alles had ik al een keer gewonnen, of had ik al eens meegemaakt. Natuurlijk had ik mijn actieve loopbaan graag afgesloten met een eerste plaats op deze Masters, maar Maaike was gewoon net even sterker. De partij ging gelijk op en dat terwijl ik nauwelijks had getraind.” Ruim tweeeenhalf uur duurde de laatste partij van Kalkman. Toen was het écht voorbij: 3-6, 6-4 en 5-7.